

virkning paa den glødende Lava. Talløse Fisk dræbtes ved Udbrudet, og de indfødte opsamlede dem med stor Iver.

I Kona-Distriktet paa Havaji har man i de sidste 100 Aar ikke mærket noget vulkansk Udbrud. Ved det nærværende Udbrud er det imidlertid godgjort, at de vulkanske Kræfter ogsaa røre sig under Bunden af Kona.

I. S. Hohlenberg.

Mimosefrø, fundet i Jylland. I Anledning af den i „det danske geografiske Selskabs Tidsskrift“ S. 80 stillede Opfordring undlader jeg ikke at meddele, at der i August 1876 blev fundet en Vættentyre paa Halvøen Skallingen over for Hjerting; den ejes af undertegnede

Fr. A. de Røepstorff.

En ny Afrikarejsende. Adskillige af Læserne ville vistnok mindes, hvorledes det gik den ungarske rejsende Ladislaus Magyar, der i Slutningen af Fyrretyverne og Førstningen af Halvtresindstyverne længe opholdt sig i Riget Bihé, inden for Benguela paa Vestkysten af Sydafrika.*) Da han, der drev Elfenbenshandel, var kommen ind i dette Rige, overraskedes han en Dag ved den Meddelelse, at Kongen tilbød ham en af sine Døtre til Ægte; han tog imod Tilbudet og synes at have været tilfreds med sit Ægteskab. Noget lignende er nu hændt i den østlige Del af Sydafrika og Sonden for Ukereve-Søen, altsaa i de Egne, der for Tiden saa stærkt vække Geografernes Opmærksomhed. I det nys udkomne Hefte af det marsellanske geografiske Selskabs Skrifter**) findes en lille Afhandling, der er undertegnet „Phil. Broyon-Mirambo, Kongen af Unjamuésis Svigersøn“, og tillige er ledsaget af nogle biografiske Oplysninger om Forfatteren. Han er født i Bex i Schweiz og er omtrent 32 Aar gammel. I en Alder af 18 Aar rejste han som Sømand til Sansibar, og paa sin anden Rejse dertil besluttede han at blive derovre, i det han tog Ansættelse i et fransk Handels-hus. Senere opgav han denne Ansættelse og blev Handelsmand for egen Regning, og han kom da til Kong Mirambo, der fandt saa megen Behag i ham, at han gav ham sin Datter til Ægte. Broyon har to Børn med sin Hustru, og paa sin sidste Rejse fra det indre til Sansibar har han medbragt sin ældste Søn, der skal opdrages af de franske Missionærer der.

Imedens Stanley fortæller***) at Kong Mirambo er af lav Stand, at han først var Tjener eller Drager hos en Araber og dernæst Røverhøvding, indtil han opkastede sig til Konge, meddeler den kongelige Svigersøn helt andre Oplysninger. Mirambo er af kongelig Æt, og da hans Fader var død, blev han af Landets ældste udvalgt til Konge;

hans ældre Broder, der var forbigaaet ved Valget, førte Krig med ham, men blev overvunden, og Mirambo forblev saaledes i Besiddelse af Riget. Paa den Tid, da Mirambo endnu var Prins, rejste han flere Gange ud til Kysten for at sælge Elfenben for sin Fader, og dette har været Grund nok for Araberne til at fortælle Stanley, at Mirambo har været i deres Tjeneste. Kong Mirambo har samlet Unjamuésis til et Rige, der strækker sig fra 32° til 34° s. L. for Gr. og fra 2° 50' til 6° s. Br.; imod Nord grænser det til Ukereve-Søen. Skønt enhver af Underkongerne i dette Rige har Raadighed over sit Lands indre Sager, skal han dog i Krigstilfælde høre sin Overherre og drage af Sted i Spidsen for sine Soldater; dersom han er ulydig mod sin Overherre, straffes han med Døden, og Mirambo udvælger da hans Efterfølger, almindeligvis blandt Medlemmerne af den afdødes Slægt.

Araberne have tidligere haft Magten i Landet, og der er i Afhandlingen flere Meddelelser om, hvorledes disse have kuert Negrene. Enhver, ligegyldig af hvad Køn eller Stand, der f. Ex. var saa uheldig af Vanvare at ødelægge et eller andet, som tilhørte en Araber, blev tilligemed hele sin Familie gjort til Slave; de bleve alle lagte i Lænker og førte imod Syd til Unjamjembe, hvor Araberne have en Koloni og hvor Slaverne maa dyrke Jorden, eller ogsaa bleve de solgte til et Folk, vesten for Tanganjika-Søen, der da fedede dem for at spise dem.

Afhandlingen indeholder for Resten en Del Oplysninger, særlig om de Folk, der bo i Mirambos Rige; men Forfatteren udtrykker sig med stor Beskedenhed, og han beklager, at han ikke har kunnet give geografiske Oplysninger af større Vigtighed, da han alene har rejst i Handelsanliggender og ikke har de nødvendige Instrumenter. Han ønsker imidlertid at faa saadanne, og han lover at tilsende det geografiske Selskab i Marseille en vidtløftigere Skildring af sine Rejser. Det kan jo hænde, at Mirambos lille Rige vil kunne danne et nyt Udgangspunkt for Undersøgelser i Afrika og et Sted, hvor Evropæerne kunne finde Tilhold og Hjælp ved Udførselen af det store Værk, Tilintetgjørelsen af Neger-Handelen. Ved det internationale afrikanske Selskabs sidste Møde i Brüssel d. 19de Juni d. A. udtalte man ogsaa Haabet om, at Kong Mirambo og hans Svigersøn vilde yde Hjælp i det Selskabets inden lang Tid udsender en Expedition ind i Landet fra Sansibar; mulig vil der ogsaa blive oprettet et Depot i Unjamuésis.

Ligesom nu til Dags mangen rig Jagtelsker og Idrætsmand har gjort Ture f. Ex. i det indre af Kaplandet, er den Tid maaske ogsaa nær, da saadanne Folk for længere Tid ville tage Ophold i Mirambos Rige. En engelsk Missionær, Mackay, der bor paa Fastlandet over for Sansibar, paataenker at bygge Sporveje, paa hvilke Skinnerne ikke skulle være af Jern, men af haardt Træ, hvoraf der er Overflodighed

Ed. E.

*) En Skildring af hans Foretagender har undertegnede givet i en bengalsk Artikel: „Udsigt over en Del af de nyeste Rejser i Afrika“ (Dr. Steenstrup's „dansk Maanedsskrift“, 2det Bind for 1861).

**) Bulletin de la société de géographie de Marseille (Juli og August 1872).

***) „Hvorledes jeg fandt Livingstone“ (den danske Udgave ved O. Irminger, S. 162).